

SLOVENSKI TEDNIK

Leto - Año V.

No. 235

"EL SEMANARIO ESLOVENO"

Cena 10 cent.

Uredništvo in upravnništvo

Calle ANASCO 2322 — U. T. 59 - 3667

Sprejemanje strank vsak dan od 15.—18.

Buenos Aires, 23. decembra 1933

Naročnina za pol leta \$ arg. 3.—

celo leto \$ 5.—, Inozemstvo Dolar 2.—

List izhaja ob sobotah štirikrat mesečno

CORREO
Argentino

FRANQUEO PAGADO

TARIFA REDUCIDA

Concesión 1551

Skrajnosti se dotikajo

Današnji dobi se lahko po vsej pravici reče, doba razočaranj. Stvari, ki se dogajajo danes, bi se nam zdele pred letom nemogoče. Svet nas preseneča z raznimi "čudeži" tehnike in kako bi moglo biti v politiki drugače.

Pred dobrim letom, ko je angleški zunanji minister obiskal Mussolinija, je časopisje raznih levičarskih tendenc zagnalo precejšen hrup, češ, socialist pa gre k fašistu. Pred kratkim, kar bi tudi nihče ne pričakoval, pa istega fašista Mussolinija obišče komunist Litvinov, ruski komisar za zunanje zadeve. Komu bi se morda čudno zdelo, da se je ogromni ruski medved podal na pot k pritlikavemu Italijanu. Kako neki je to mogoče? Kje naj iščejo obrambe tisti, ki so od kapitalizma najhuje pritisnjeni?

Ko je bil še Lenin in njegovi sodelavci na vladi, je stalo nemalo truda braniti se pred takozvanimi kapitalističnimi državami, katere so ji očitale da vodi obenem tudi Komunistično tretjo Internacionalo. Bilo je tudi v resnici tako, kar Moskva ni prikrivala.

Leta so pretekla. Sovjetska vlada je začela z drugo taktiko in z drugo politiko. K. I. ima še vedno sedež v Moskvi, ne dovoli pa vlada, da bi imela tam tudi mednarodne kongrese. Sovjetska vlada nima s K. I. nobenih direktnih vezi.

Tej Stalinovi politiki je pripisovati, da so razne države sklenile z Rusijo trgovske pogodbe, za kar se je predvsem šlo in za kar ni več predsodkov nikjer, ker Rusija je gospodarsko zelo močna, ter postaja druga Amerika za delavca...

Zelo dobro je vedeti, da voditelji držav, ki se ne upajo iz svojih trdnjav, kjer pazijo na njih življenje tisoči in tisoči oboroženih ljudi, kot na pr. sta Mussolini in Hitler, niso ljudski prijatelji. To tudi dobro vedo, zato ne pomolijo glave skozi okno svojih mej.

Ne smemo pozabiti, da se pod Stalinovo diktaturo, ruska mladina uči komunizma pa tudi nacionalizma. To se pravi, da učijo mladino ceniti svojo domovino, ji cepijo veselja do dela in napredka. Razumni delavci se imajo tudi v Rusiji bolje, kot oni, ki imajo nagnjenje do vagabundstva.

Ruska politika je politika miru. Je naravno, da je radi mirovne politike bila prisiljena žrtvovati K. I. S tega razvidimo rusko stališče, ki jasno kaže, naj si vsak narod sam poskrbi za svojo usodo.

Mussolinijev korporativizem

Mussolini je napravil drugi korak do ureditve svojega načrta, ki v resnici se je razvijal jako počasi, ter je naznanjal, da v prihodnjem parlamentu, ki bo izvoljen v prihodnji pomladi, bo izginil po lastni volji, da bo dal prostor zbornici sestavljeni s korporativnimi zastopniki. V govoru, ki ga je imel

Mussolini je kritiziral toliko kapitalizem kot socializem. Ta fašistovska tendenca, da kritizira kapitalizem mora vzbuditi začudenje. Končno fašizem ni drugo kot kapitalistični stadij. Še nadalje ščiti zasebno last za produkeijo in za kopičenje dobičkov, ki ne pripadajo družbi temveč zasebnikom. Res je, med drugim, da fašizem je ena oblika kapitalizma v kateri država je največja. Gotovo ni oblika kapitalizma, katerega veliki možje bi hoteli. Na pr. Swope-jev načrt podeli kapitalistom večjo oblast in državi manjšo, tisto, ki Mussolini ali Hitler bi bila pripravljena jo prepustiti. Dejstvo, da fašizem ni oblika vlade, katero bi majhni in veliki kapitalisti želeli v Ameriki in da Roosevelt ni značajan ali za skušnjo postavljen, da postane Mussolini ali Hitler, se bi hotelo, da bi zbral moči namenjene nadomestiti Korporativno državo za celotno državo. Jaz mislim, da je faktučna napaka, ki ni gotovo nepravilno trditi, kakor delajo komunisti in drugi radikalni govorniki. Ako kričijo "na volka, na volka", se lahko razredči delavca občutljivost, katero bo lahko presenečeno zasačeno, ko bode volk v resnici oživel. Sedaj ni fašizma. Imamo navadne tendence in tudi zmožnosti, ki obstoječi zakoni prihajajo napeljani v to smer. Tale tendenca in te zmožnosti so tako močne, da dejstvo, da fašizem ni vladna oblika, ki bi jo kapitalisti želeli, ne bo prepričala. To bo prišlo do vresničenja z odobritvijo tistih kapitalistov, ki v fašizmu gledajo posredovalca, ki drži delavstvo mirno.

Norman Thomas

Vesele božične praznike in srečno novo leto želi vsem čitateljem in čitateljicam Slovenski Tednik

SKRB DOMOVINE ZA IZSELJENCE

Meseca novembra se je vršil v Sarajevu IZSELJENIŠKI KONGRES, katerega so se udeležili razni strokovnjaki iz cele Jugoslavije, kateri se razumejo na izseljeništvu (namreč tisto, da se vsako leto peljejo v drugo mesto na bankete in pojedine ter zapravljajo denar katerega je država vložila v izseljeniški fond).

V Novem Iseljeniku-u so potem objavili poročilo te velezanimive SKUPŠTINE, v kateri izražajo največjo skrb za tiste izseljence, ki se povrnejo, namreč polni Dolarjev ali Pesov. Skrbijo, da se tistim dobi lepa zemlja, ali dober zaslužek. Seveda, oni dobro vedo koga morajo prijeti. Za one pa, ki se bodo za Božične praznike klatili brez dela in brez obleke, po predmetjih ne vedo nič. Njig brigajo samo tisti, ki se povrnejo. Ne vedo pa, da tisoče in tisoče sinov, ki trpe lakoto in pomanjkanje ter nimajo niti, da

bi se pošteno oblekli kaj še, da bi se odpravili domov. Oni bi morali v prvi vrsti skrbeti, kako žive izseljenci v sedanji krizi in kjer se sedaj nastanjeni, poslali bi jim morali dobrih in izvežbanih zastopnikov ter ustanavljati šole in druga potrebna zavetišča, šele potem bi lahko čakali da se bo nekateri iz med teh vrnil bogat, kateri bo trosil in razsipal, da se bodo lahko oni, na kongresih mastili in imeli za noreca vlado, ki jih plača in izseljence, ki nekaj od njih pričakujejo. Da se za nas popolnoma nič ne zanimajo, priča dejstvo, da je poznani gosp. Lupis Vukić govoril nekaj o Južni Ameriki ročilo Kongresa niti omenilo njegovega goin o Buenos Airesu, pa ni 16 strani dolgo povora. Ljubljansko "Jutro" je pa njegov govor neklje istaknilo, zato ga tudi mi prinašamo tu v prepisu:

"Naši izseljenci beračijo po Južni Ameriki"

Sarajevo, 17. oktobra. — Na kongresu zveze izseljenskih organizacij, je v vrsti številnih referatov vzbudilo posebno pozornost poročilo znanega izseljenskega organizatorja g. Iva Lupisa-Vukića, ki je potrdil ugotovitev predgovornika Stričića, da je stanje naših izseljencev zlasti v Južni Ameriki obupno in da mnogi naši rojaki žive tam samo še od beračenja. Ivo Lupis-Vukić je lani prepotoval Južno Ameriko, zlasti še Argentino, da spozna razmere, v katerih žive naši izseljenci. O vsem, kar je videl, je zdaj poročal na kongresu.

Nemogoče je — je poudaril — delati v korist izseljencev v Ameriki, dokler država ne pošlje tjakaj za poslanika in konzule može, ki se bodo prizadevali z vsemi možnimi silami, da pomagajo našim izseljencem. Stanje se v Južni Ameriki ni poboljšalo, nasprotno — v pogledu naših izseljencev je nastal pravecati kaos. Iz dneva v dan beračijo naši ljudje po Buenos Airesu in prenočujejo bogve kje v jamah. Pri repatriiranju naših izseljencev so nekateri tipi zaslužili z zlorabami lepe denarje. Tako so mnogi, domovino ljubeči izseljenci postali neprijatelji lastne države. Ivo Lupis-Vukić predlaga, da se prisilijo naša paroplovna društva, da vsaka ladja, ki se vrača iz Argentine, pripelje s seboj v domovino 10 naših ljudi. Prehrano zanje pa bi bilo treba plačati iz izseljenskega fonda. Nadalje je nujno potrebno, da se v Buenos Airesu zgradijo za naše ljudi barake, kar bi stalo okrog 300.000 Din.

Zelo žalostno je bilo nadalje poročilo g. Dučića o propadlih hranilnih vlogah izseljencev in o izplačilu teh vlog v bankah Jugoslavije. Navedel je ogromne vsote, ki so jih izseljenci v teku osmih let po prevratu poslali v domovino. Te vsote so tedaj služile za uravnovešanje naše plačilne bilance. Danes jih ni nikjer. Kongres je soglasno sprejel predlog, da se dostavi ministru Puclju prošnja, naj se vprašanje izplačila hranilnih vlog izseljencev pri propadlih bankah spravi

vi pred gospodarsko finančni odbor ministrov in naj se že iz interesov takoj predloži narodni skupščini osnutek zakona za neposredno izplačevanje izsejelih vlog pri faliranih denarnih zavodih od 1923 do 1928."

Večkrat se med nami govori in tudi pričakuje pomoči iz domovine. Sedaj pa lahko vidimo, kako jih skrbi naša usoda. Sedaj se lahko prepričamo, da nam ne bodo dali niti toliko da bi se jih lahko spominjali. Pričakujemo, da nam bodo poslali knjige za čitanje in za slovensko šolo, pričakujemo to in ono. Ko pa vidimo da so za nas mrzli, pustimo jih na miru.

Združimo se vsi v eni misli, da če si sami ne bomo pomagali, nam tudi drugi ne bodo.

Zato kličem skupaj vse, ki so dobre volje, da bomo lahko nadaljevali naše začeto delo. **VENSKO ŠOLO** v Buenos Airesu, kar mora posebno pa da obdržimo in povečamo SLO-biti temelj in cilj našega prosvetnega dela...

A. Š.

EMIGRANTI V JUŽNI SRBIJI

Iz naših najjužnejših naselbin pri Dojranu in Djevdjeliji

Pretekli teden so nas obiskali iz Zagreba gg. Željko Vižintin in Vlado Sironiá, funkcionarji kolonizacije ki ta se oba trudila, da smo srečno prišli do zemlje in hiš.

Tega obiska, ki smo že dolgo pričakovali, smo se prav razveselili, posebno pomenka o našem nadaljnjem delu za napredek naših naselbin.

Če pomislimo, kako smo lani v Zagrebu, živeli v neurejenih razmerah, smo letos tukaj prav zadovoljni.

Začetek ni bil prav lahek, ker smo vsi bili brez denarnih sredstev, manjkalo je kruha, soli in sploh vsega; toda s potrpežljivostjo smo vse težave premagali in jih tudi bomo. Kajti gre za našo bodočnost in našo dečo, da bo imela svoj dom in svojo zemljo.

Po komaj 9 mesečni uselitvi imamo že perutnine, nekateri voliče in konjiče, drugi koze za mleko, svinje za pasmo in za meso in tudi potrpežljive osličke, na katerih tovarijo naši otroci žito v sosedni mlin. Da tudi žito imamo že — kajti pomagali smo žeti domačinom, ki so nam ga dali za uslugo.

Neka naselbina na Crničanskem polju pri Dojranu šteje sedaj 30 dograjenih in lepih hiš, in sicer ob starodavni cesti, ki pelje iz Valandova v Dojran. Pri kopanju smo našli tudi sledove stare naselbine iz grških časov.

Prav blizu hiš imamo tudi izvrstno pitno vodo, napeljeno v lep zidan vodovod, delo g. Pavla Marušiča, ki je vodil gradnjo cele kolonije in jo izvedel z najlepšim uspehom in v največje zadovoljstvo. Voda iz tega vodovoda teče skozi tri precej debele cevi v betonsko korito in od tu v vrtove, kjer služi za zalivanje zelenjave, katero smo tudi že letos pirdelali. Ta vodovod je gotovo najlepši v celi banovini.

Škoda, da je bil obisk naših funkcionarjev prekratek ter smo se morali kmalu ločiti.

Upamo, da nas bodo kmalu ponovno obiskali, kajti potreb imamo dovolj. Posebno nam bo potrebna ljudska šola in združeno poslopje, kjer bomo gojili svobodno, naše društveno življenje.

Tudi sokolsko društvo bomo morali kmalu ustanoviti, čim dobimo kakega našega pridnega učitelja.

Prihodnjic Vam bomo poročali o naših sosedih Goričanih, ki tudi gradijo svojo naselbino in jo mislijo imenovati — Soča. Mi smo tu v naši naselbini skoro vsi iz Istre, Hrvati in Slovenci. Naselbina se imenuje Dušanovac.

Pošljite nam poučne knjige in naše časopise, kajti zimski večeri so dolgi in potrebujemo pouka.

Vaši najjužnejši naseljenci.

Društvene vesti Zahvala

Franc Klinec in Jožica Šimac, ki sta se poročila preteklo soboto, ter se je vršila svatba v društvenih prostorih, se srčno zahvaljujeta odboru za prostore, ki jih je velikodušno nudil na razpolago. Enako se zahvaljujeta pevcem za lepo petje.

Pik-nik

D. K. D. Ljudski oder vabi na pik-nik, ki se bo vršil 24. decembra v Olivosu na zemljišču "Las Rosas", 4 cuadre od postaje.

Od 8 zjutraj do 7 zvečer svira godba. Vstopnina za moške 0.50 cent., ženske in otroci prosto.

K obilni vdeležbi vabi Odbor.

Pik-nik

Priredi Slov. Prosv. Društvo v Cordobi dne 24. decembra v Okolico Alta Gracia.

Odbor.

Arsenal

Pošiljam polletno naročnino za Slovenski tednik, ter ostajam njegov zvest naročnik. Vam želim vesele božične praznike in srečno novo leto vsem čitateljem S. T.

Slišim, da je v Bs. Airesu mnogo sloven-

Slov. Prosvetno Društvo I.
AÑASCO 2322 Bs. AIRES

VABI

na

**VELIKO PRIREDITEV
SILVESTROVEGA VEČERA**

ki se bo vršila
v dvorani **XX SETTEMBRE, ALSINA 2832**
Začetek točno ob 21 uri

V z p o r e d :

1. J. Hladnik: "NA PLANINE" (moški zbor)
2. A. Sach: "LJUBICI" (moški zbor)
3. N. N.: "NAGELJNI" (moški oktet)
4. Aljaž: "NA NEBU ZVEZDE SEVAJO" (mešan zbor)
5. V. Vodopivec: "VINO INOJ VODA" (kuplet)
6. N. N.: ? ? ? (kuplet)
7. V. Vodopivec: "SNUBAČI" (prizor s petjem)

Po končanem vzporedju

prosta zabava in ples do jutra
SVIRA ORKESTRA TIPIKA PANCHITO

Vse prijatelje našega prosvetnega društva vabimo, da se v obilnem številu odzovejo.

ODBOR

skih deklet. Za prihodnje leto bom skušal katero iztakniti.

J. Gornik, F. M. Aviones.

Farmacia na Dock Sudu

Odperta na Novo leto.

Božičnica za otroke

Kot že javljeno, bomo tudi letos priredili božičnico za otroke. Naj vžijejo malo veselja pa otroci, če ga že mi ne moremo.

Do pretekle nedelje je bilo nabranih okrog 70 pesov. Mnogo več darujejo možki kot ženske. Kaj ni čudno? Pa se navadno reče, da možki nimajo srca. Upoštevati pa moramo tudi dejstvo, da so možki primeroma manj zaposleni.

Resnično povedano: Od vas žensk smo pričakovali več zanimanja za take stvari. Najmanj en peso bi prav lahko vsaka žrtvovala. Mnoge so se tudi častno odzvale. Kje pa ste druge. Ne prosimo zase, prosimo za naše najmanjše. Pomislimo, ko smo bili mi majhni. Še je čas in upamo da se gotovo v nedeljo in pondeljek odzovete.

Božičnica se bo vršila v prostorih Slovenskega prosvetnega društva I. v ul. Añasco 2322 na Paternalu. Kot tudi že javljeno, bosta božičnico priredili društvi Prosveta in Ljudski oder.

Stariši prijavite otroke in to je zadnji čas jutri v nedeljo 24. decembra.

Imena darovalcev bomo prinesli v prih. številki.

Čitatelji in čitateljice

Vsem, ki je potekla naročnina, bomo s prihodnjo številko vstavili pošiljanje.

Vsi, ki ste poravnali naročnino bomo prinesli potrdilo v prih. številki.

Tisti, ki ste prosili naj počakamo z naročnino bomo počakali.

Dopisovanje

F. B. Kot vidite, sem Vam pismico "Domovini" precej popravil. Misli imate krasne in nam je na tem, da se ljudje v splošnem izobrazijo. Pošljite še kaj.

Pavla. Tudi Vi lepo pišete. Zakaj ne bi večkrat kaj napisala.

Stolpei S. T. so odprti vsem. Dopisujte in širite vaše glasilo.

Spomin na božič v tujini

Nadvse krasna božična noč. Zvezde bliščejo med katerimi smehlja vesla luna, koje odsev se odbija na naših domovih. Robovi streh se zdijo kakor pozlačeni. Kdo bi le mogel spati.

Po vaseh vse mrgoli in se raduje. Iz zvonika lin se čuje veselo zvonjenje in pritrkovanje. V tej ali oni hiši se zbirajo fantje in dekleta, ter se v veselem razpoloženju odpravljajo k polnočnici.

Cerkev je praznično razsvetljena. Orglje zabučijo in zbor na koru se oglasi z mogočnim petjem. Zdi se, da samo nocoj pojejo tako lepo. Med petjem na koru je pomešano tudi petje ljudstva "Pastirčki vstanite".

Zgodaj v jutro se vračajo domov. Otroci in mamice skupaj. Očetje skupaj. Fantje in dekleta skupaj, polni mladostnega življenja.

Že kot otroci smo se veselili in komaj pričakovali božičnih praznikov.

Že dolgo prej smo zbirali denar v naših hranilnih škatlicah, da smo lažje in lepše okrasili božično drevesce, pri katerem smo se potem veselili lepih igračk in smo prepevali božične pesmice, "Sveta noč, blažena noč, vse že spi je polnoč". Mati nas je učila moliti, oče pa nam je pravil pravljice in razne doživljaje.

Nehote mi vhaajo misli nazaj v blažena otroška leta, ko smo bili še vsi skupaj zbrani doma. Človek se v tujini spominja vsega, ali tistega veselja za nas ne bo nikoli več.

Tujina je tujina, mrzla kot cev revolverja. Nas izseljence tarejo večne skrbi za delo in za vsakdanji kruh.

Slavko

Jan:

Zgubljenka

Šteje, šteje uboga reva.
Skoraj sreče omedleva.
Konec bo sedaj nadlog.
Še je v nebesih ljubi Bog.

Poslala ji denar je hči,
ki služi v Ameriki.
Piše, če bo šlo tako,
z denarjem se vrnila bo.

Po mračni cesti deklet gre.
Ko temna noč zagrne vse.
In čaka. Znamenja daja.
Za denar telo prodaja.

Jan:

Na vrtu v tujini

Na tujem vrtu je dekle
rožice nabirala,
solzice otirala,
ji tožno bilo je sree.

Kako bila bi vesela.
Nje nekdaž cvetoči vrt,
ji doma leži podrt
poln bohotnega plevela.

Umrli je tudi srčni up.
Na ustnice goreče,
ljubezni prve sreče,
na vrtu dal ji je poljub.

Ostali ah, so spomini
na srečna mlada leta,
ki ginejo brez cveta.
In misli nanje v tujini.

Ivan Kacin, Buenos Aires.

MOJE JEČE

V neki restavraciji smo bili, ko je nena doma vdrla vanjo policija ter aretirala vse goste.

"To pot so se pa všteli!" smo si pravili, ko so policaji vestno brskali po naših žepih in niso mogli najti ničesar sumljivega.

Čez dobro uro so se pripeljali policijski častniki in zabeležili neke podatke.

Čez drugo uro sta se pripeljala po nas dva velika avtomobila, ki sta nas odpeljala na policijo.

Tam pa smo gledali: kakih sto sedemdeset Slovencev so nas zgnali skupaj.

Drugi dan so poročali časopisi, da se policiji posrečilo odkriti veliko komunistično zaroto. Ta policijska slava pa ni bila dolgotrajna. Zanimivo je, da je bil med prvimi na svobodi tajnik neke komunistične sekcije, menda edini resnično rdeči aretiraneec.

Nagnali so nas v tesen prostor, da smo mogli samo stati drug poleg drugega in ni bilo misliti, da bi kdo sedel ali legel.

Prvo noč je še nekam šlo: stoje, po konjsko, brez spanja. Nekateri so hoteli z norčevanjem pregnati slabo voljo in so dajali od sebe razne živalske glasove, ki so se jim bolj ali manj posrečili.

Drugo noč pa je bilo huje. Zadremali smo stoje. Da bi kdo padel se ni bilo bati. Končno smo se pobotali: eni so se zleknili na vlažna cementna tla, drugi so se vlegli počez nanje in tretji vrh vseh. Ko spodnji niso mogli več nositi peze svojih "tlačiteljev", so se potegnili na vrh, in tako smo se vrstili — cel božji teden.

Ni se bilo prijetno zvijati v tem kupu živih človeških teles, mojih rojakov, ki so prišli v daljno Ameriko, samo za to, da si kaj prislužijo in bi mogli biti koristni člani človeške družbe. Koliko trpljenja, telesnega in duševnega smo prestali v tem kratkem času. Saj smo bili ponižani pod ljudi. Najhujše pa je bilo, ko smo zvedeli, da so se dobili naši ljudje, ki so nam naše trpljenje privoščili.

Oboje naših društev, Prosveta in posebno Ljudski oder je tiste dni veliko trpelo.

Da so takrat uspele namere prijateljev jugoslovanskega poslaništva, bi šlo več ljudi po nedolžnem na Ognjeno zemljo, Tierra del Fuego.

Nad Prosveto je odslej dolgo časa visel Damoklejev meč.

Društveni občni zbor. Kakih šestdeset možkih in žensk. Ravno smo hoteli otvoriti

občni zbor in začeti z dnevnim redom, ko se pojavita na vratih dva policijska častnika in nam izjavita, da smo vsi aretirani.

"Zakaj?" sem želel vedeti.

Častnik: da nimamo dovoljenja za nobene sestanke.

Jaz: da deluje društvo že več let, kar je tudi policiji dobro znano.

Zastonj.

Vsi bi morali v policijske zapore, da ni odbor odločno prevzel popolne odgovornosti za vse društvene člane. S tem se je policija zadovoljila, odvedla na policijo predsednika, podpredsednika, mene tajnika, in blagajnika, druge pa je razgnala.

S policijske postaje so nas prepeljali v zaprtih konjskih vozovih na glavni policijski departamento.

Ko so nas vpisali kakor treba, so nas takoj izročili jetniškemu pazniku, ki nas je peljal po nekih stopnicah in smo se znašli pred velikimi omreženimi vrati za katerimi so stali jetniki, natlačeni ko žveplenke v škatljici.

Komaj so se za nami zaprla vrata, smo že videli, da smo med resničnimi zločinci. Naenkrat je nastala okrog nas silna umetna gnječa in tuje roke so začele stikati po naših žepih. Komaj smo se ubranili, da nas niso obrali. Po naših oblekah so napačno sodili, da bi se vtegnilo splaćati, zato so vedno spet znova poskušali svojo srečo. Končno je stražnik na vratih pritisnil na gumb, pred vrati se je pojavil oddelek policije, tistega, ki se je najbolj smukal okrog nas je pograbil stražnik za vrat ter ga tiral ven na hodnik, kjer je začela padati po njem žilavka.

Na razpolago smo imeli jetniki dvoje večjih in lepših prostorov in hodnik. Najboljše prostore so zasedli resnično pokvarjeni zločinci, ki so se dovolj udobno naselili v eni večjih dvoran. Nihče namreč ni maral ali mogel med nje. Drugi boljši prostor so si osvojili bogati trgovci deklet, tratantes de blancas. Mi "politični zločinci" smo bili potisnjeni na hodnik, kamor je vse metalo vsakovrstne odpadke. Največji reveži pa so bili bolivijski in paragvapski vojni ubežniki, samo mladi fantje, ki jih je bilo med nami zelo veliko. Na bojišču so si bili "sovražniki", tu pa so se prijateljsko tiščali skupaj. Zadovoljili so se ubogi fantički z najslabšimi prostori poleg stranišč, kjer je neprestano kdo umival ali pral in je tako neprestano škropila voda na njihova izmučena in napol mrtva trupla stisnjena na mrzla ce-

CIGARE, CIGARETE in TOBAK

Vam nudimo naravnost iz tovarne
po neverjetno nizkih cenah

30 zavitkov cigaret po 20 ctvs za . . . \$ 2.—

10 zavitkov cigaret po 30 ctvs za . . . „ 1.—

10 zavitkov cigaret po 40 ctvs za . . . „ 1.50

100 cigaretnih cevč iz različnega papirja:

turški tip „ 1.50

angleški tip „ 1.50

Kilogram turškega, hercegovskega, macedonskega ali Habana-tobaka po \$ 2.50, bodisi za cigarete, bodisi za pipo. — Vzorci brezplačno

25 de Mayo 134

CASA DUBOVE

U. T. 33-6158

Buenos Aires

Vsem cenjenim slovenskim gostom
voščim

vesele božične praznike!

BRIVNICA LA ESTRELLA
JOSIP KALINGAR

Osorio 5097

Edina slovenska brivnica

PATERNAL

Paz Soldán 4979

LEOPOLDO ZAVRATNIK

mentna tla. Njih ni nihče nadlegoval zaradi denarja. Če bi kdo samo za pet minut nagnal v taka stanovanja tiste, ki v imenu domovine pripravljajo vojske, jaz mislim, da bi postali na mestu pacifisti.

Vročina je bila neznosna in tako smo bili natrpani v majhne prostore, da bi se prav gotovo podušili, če bi nas velik ventilator na steni ne skušal nekoliko ohladiti.

Slovenci smo stali ves čas blizu vrat, ker smo mislili, da bomo mogli vsak čas na svobodo.

Prostora smo imeli toliko, kolikor ga obseže stoječ človek. Na spanje prvo noč niti nismo mogli. Drugo noč pa nismo mogli več vzdržati. Sila kola lomi. Sklenili smo, da bosta po dva stala in stražila, druga dva pa se jima bosta vsedla k nogam in tako nekoliko zadremala. Tako smo se potem vrstili.

Tretjo noč so nam od predolgega čuvanja in slabega zraka zakrnavale oči. Nekateri so začeli tožiti o krivici, ki nas tepe. Najhujše je bilo, ker se nismo mogli nič gibati. Nekateri so se bali, da bodo ob delo, kar v teh časih ni malenkost. Jaz sem molčal in sem si marsikaj mislil. O pravici na svetu imam že zdavnaj svoje mnenje. Tudi "politične" ječe so mi že od doma znane. Težko mi je bilo, če bodo tovariši ob delo in če bo trpel Slovenski tednik, ki smo ga malo prej prevzeli.

Okrog polnoči četrte noči so se odprla vrata. Vsi moji tovariši so bili pozvani. Con todo: To pomeni, da odhajajo. Kam? Mene niso klicali. Veseli smo bili in žalostni. Morda gredo v svobodo, smo si mislili. Žalostni pa smo bili, ker so nas ločili.

Čez dve uri so poklicali tudi mene. Con todo. Na dvorišču je čakal velik zaprt avtomobil z malimi celicami, toliko da se človek zbaše vanje. Na zunanji strani je nekaj majhnih zarez za zrak, drugače pa se ti zdi, da si stisnjen v ozek zaboj. Po dolgi in "pretresljivi" vožnji so nas izkrcali v veliki jetnišnici v Villa Devoto. V oddelku za politične kaznjence smo se zopet dobili s tovariši.

Jetnišnica v Villa Devoto je moderna stavba, v kateri živijo kaznjenci prilično udobno. Političnim jetnikom so odkazali postelje z blazinami, po dve ena nad drugo, podobno kakor na parnikih. Ostali jetniki

spijo na cementnih tleh. Hrana ni slaba. Juhe in puchera ima vsak na voljo. Prostor so zračni, veliki in snažni. Za snago skrbijo jetniki sami.

Politični jetniki so zanimivi in ognjevit ljudje. Tudi v ječi sta bili dve struji, ki sta zasedli prostore natančno po programu Na desni strani so bili radikali, med katerimi je bilo veliko doktorjev in takozvanih boljših ljudi. Levico so zasedli levičarski ekstremisti, večinoma tuje in mnogi študentje. Tudi sicer so levičarji dokazovali in izvajali svoj komunistični program. Vse so imeli skupno. Tudi tistim ni bilo hudega, ki niso ničesar prinesli s seboj, ker se je vse delilo na enake dele. Mnogo je pomagala mednarodna rdeča pomoč. Če je kdo obolet, so ga prav tovariško negovali in zanj skrbeli.

Četrty dan opoldne so nam sporočili, da smo prosti. Mislite si naše veselje!

Moja prva skrb je bil Slovenski tednik. Tovariši so poskrbeli, da bi izšel vsaj na štirih straneh. V tiskarni pa mi povedo, da ga ne morejo tiskati, ker je urednik osumljen komunizma. Točno sem vedel, odkod da je tiskarna dobila ta migljaj. Po nekaterih besedah z gospodarjem je bil Tednik vseeno tiskan.

Ravno sem se spravil v posteljo, ko je zabnel zvonec na vratih. Bilo je pozno in mrzlo, kdo me bo iskal ob tej uri? Ni se mi ljubilo vstajati. Toda zvonec brni oločno in z vso silo. V sveti jezi sem šel odpirat. Bila je — policija. Brez vsakih ceremonij sem bil nemudoma — aretiran. Odpreti je bilo treba sobo in odkleniti omare. Tednikov arhiv je bil zaplenjen in so ga naložili na avto. S seboj so vzeli to pot samo mene, ker je bil tovariš s katerim stanujem v isti sobi, nekaj bolan. Pač pa so skrbno zastražili društvene lokale in dohode do njih.

Tokrat so me zaprli v arhiv raznih zaplenjenih levičarskih knjig in revij. Bili so prepričani — kaj ne bodo — da so odkrili pravega in pristnega komunisto, zato se niso nič bali, da bi se morda v tej rdeči biblioteki kaj pohujšal. Jaz pa sem tudi porabil priliko in sem vso noč do jutra prelistoval te zanimive stvari. Samo parkrat sem se prehodil po sobi, da se malo ogrejem, ker je bilo izredno mrzlo.

To pot so mi že po 24 urah naznanili, da sem prost. Aretacija se torej ni obnesla.

Veste, da me je zanimalo, odkod da je ta že tretja podla ovadba.

Proti pričakovanju hitro sem zvedel. Čujete in strmite: to podlo ovadbo je napisal in lastnoročno podpisal tukajšnji zastopnik jugoslovanske kraljevske vlade v Beogradu dr. Peter Dragutinović.

Na široko so se mi odprle oči. Marsikaj sem sumil, marsikaj sem vedel, ampak kaj takega vseeno nisem pričakoval.

Isto jugoslovansko poslanstvo, ki je neprestano izjavljalo, da ne more za nas ničesar narediti, ker smo italijanski in ne jugoslovanski državljani, isto poslanstvo si nas dovoljuje brez vzroka in po krivici ovajati argentinski policiji, čeprav smo italijanski in ne jugoslovanski državljani!

Ogromna večina članov Slovenskega Prosvetnega Društva I nas je primorskih Slovencev in smo zaradi svoje narodnosti mnogi presedeli težke kazni po italijanskih ječah. Zdaj pa nam ni kazalo drugega, kakor da se obrnemo na italijansko poslanstvo in italijanski konzulat, da nas varujeta menda zblaznelih tukajšnjih jugoslovanskih zastopnikov. Veste, da bi nam italijansko poslanstvo in italijanski konzulat pomagala z največjo naslādo. Hvala Bogu, so nam prišli nekateri drugi pametni možje pravočasno in hvalevredno na pomoč. Hvala jim!

Pravijo, da imajo gospodje iz jugoslovanskega kraljevskega poslanstva v Beogradu neke "strice" na zelo visokih vladnih mestih in da jih zato ne bo nihče premaknil iz njihovih dobro plačanih mest. Res jih ne, če so jim "strici" količkaj podobni! To pa nas končno malo briga. Izkušnja nas uči, da moremo od jugoslovanskih poslanstev zelo malo pričakovati.

Ampak vbogo jugoslovansko ljudstvo, kateremu je zadiktirala taka žlahta, in nima v svojo varstvo nobene poštene, čeprav stroge argentinske policije, in je takim ljudem izročeno na milost in nemilost.

Koncem vseh koncev smo jugoslovanskemu kraljevskemu poslanstvu v Buenos Airesu pravzaprav hvalo dolžni, ker nam je bolj nazorno pokazalo, kako balkansko gnjili režimi da so se siloma polastili oblasti v Jugoslaviji, kakor bi ne mogli pokazati celi kupi knjig in časopisov.

Vsaj po dvakrat je moral odtisniti vseh svojih deset prstov kdorkoli je hotel priti v Argentino. Pravijo, da ima na svojih prstih, vsak človek popolnoma različne črte in vijuge iz katerih znajo učeni ljudje marsikaj sklepati. Našim čitateljem prinašamo odtiske štirih orjaških palcev, na katerih so razne črte iz vijuge posebno dobro vidne in razločne. — Argentinska policija hrani samo od ene velike aretacije 5.100 (pet tisoč sto) prstnih odtiskov kot dragocen spomin na "slovenske komuniste" in v slovesno obsodbo njihovih ovajalcev.

Kakor solnce na nebu je vera:
sveti, greje in življenje nam daje.
Daj nam milost vere!

Izseljeniški duhovnik Josip Kastelic,

O VERI

Tale razprava o veri ni nobeno kratkočasno kramljanje o malopomembnih stvareh, marveč hoče biti sicer kratka vendar kolikor mogoče popolna poljudno pisana znanstvena razprava za ljudi, ki se hočejo potruditi in želijo nekoliko globlje in temeljiteje premisliti in proučiti brez dvoma najvažnejši pojav človeškega življenja, in splošno last vsega človeštva, vero.

Ko se razgledujem po veri in po vernih ljudeh, ne glede na to, kateri veroizpovedi da pripadajo, zavedajoč se, da je katera koli vera boljša in bližje resnici, kakor ne-vera, čeprav samo po sebi razumljivo ne morejo biti vse vere enako dobre in enako resnične, mi je najprej padlo v oči čudovito in velevažno dejstvo: da se oklepa vere prav mnogo preprostih, neizobraženih, neučenihi ljudi, pa tudi mnogo visoko izobraženih, učenih in študiranih. Toda: tudi ne-vernih in veri sovražnih jih je mnogo preprostih, nešolanih in neučenihi, kakor tudi mnogo učenih in študiranih.

Kako je torej s to vero? Ali je verovati pametno, ali nespametno? Če je pametno, kako da niso verni in po veri ne živijo vsi pametni, posebno vsi šolani ljudje? Če je verovati nespametno, kako da se je oklepa in po veri živi toliko brezdvomno visoko izobraženih in vsakega spoštovanja vrednih ljudi?

To je brez dvoma za vsakogar velevažno vprašanje. Ti verni ljudje, ki jih nikakor ni malo, verujejo in učijo, da bo naravnost pogubljen, kdor ne veruje in po veri ne živi. Če je torej verovati pametno, je treba, da se vere oklenemo in po njej živimo, če je verovati nespametno pa nima pač nobenega pomena, da se človek premaguje in živi po nekih praznih navodilih in zapovedih, ki jim ni vedno lahko zadovoljiti. Versko vprašanje vsekakor ni malopomembna in kratkočasna igračka. Vredno je stvar temeljito premisliti in prevdariti.

In resnično je o veri razmišljalo, govorilo in pisalo morda že brez števila več ali manj modrihi ljudi.

V pričujoči razpravi bom povzel najprej troje ali četvero glavnih odgovorov več ali manj modrihi vernih in nevernih znanstvenik na to velevažno vprašanje.

Mislili so nekateri in še mislijo, da pomeni vera toliko, ko gola pamet, da se da o verskih stvareh razpravljati, kakor o katerikoli znanstvenem vprašanju, da ni med vero in posvetno znanostjo nobene razlike.

Takole nekako modrujejo nekateri:

Znanstveno se da dokazati, da mora biti Bog. Petero dokazov zlasti ponavljajo za bivanje božje, ki jih res ni mogoče ovreči. Nadalje se da znanstveno dokazati, pravi jo, da je Jezus Kristus božji Sin. V dokaz zato navajajo zlasti čudeže in prerokbe. Kar je Jezus delal in učil je v svetem pismu dovolj natančno popisano. Znanstveno se da dokazati, da se sveto pismo tudi tekom stoletij ni moglo bistveno izpremeniti. Znanstveno se da dognati, da je Jezus Kristus ustanovil Cerkev in nas obvezal, da jo v verskih stvareh moramo poslušati. Cerkev se v verskih stvareh ne more motiti, ker ji je obljubil Jezus v ta namen posebno pomoč kar pa božji Sin obljubi, gotovo tudi izpolni. Kar je v svetem pismu popisano in česar nas Cerkev uči, to mi moramo verovati, če hočemo pametno živeti in ravnati. Kdor ne veruje, ne ravna pametno, zato greši in je vreden kazni. Seveda, pravijo ti možje, prava vera je samo vera učenjakov, ki morejo dovolj globoko razmišljati in modrovati. Vera preprostih ljudi je le napol-vera. Preprosti ljudje se morajo zanesti v svojih sodbah na bolj učene. Vera je kakor eno tostransko plačilo učenim ljudem za njihove trude in prizadevanja.

Ker smo ljudje redkokdaj istih misli, so se brž oglasili drugi učenjaki, ki so nekako takole zamodrovali:

Nikakor ni res, da bi se dalo resničnost vsaj poglavitnih verskih resnic povsem neizpodbitno znanstveno dokazati, tako da bi jim vsak moral pritrditi in bi dokazovanju ne mogel ugovarjati. Seveda jih tudi ovreči ni mogoče. Ni mogoče dokazati, da Boga ni, ne da Bog je, znanstveno ni mogoče dokazati, da človek ima prosto voljo, ne da je nima, znanstveno ni mogoče neizpodbitno ne ovreči ne dokazati, da je človeška duša neumrljiva. Vse to je mogoče verovati, ne pa znanstveno dokazati. Mi smo globoko verni, so rekli, ker zahteva vero naše srce, kar je ravno toliko vredno, kakor če bi jo zahteval razum. Brez vere bi bilo naše življenje puisto in brez pomena. Če ste strgali komu vero iz srca, ste mu sklatili solnce iz neba.

Taka so v glavnem verska modrovanja nekatoliških vernih ljudi.

Zanimivo je, da so skoro vsi učenjaki, ki se podrobneje ukvarjajo z verskimi vprašanji, vsaj na svoj način verni, čeprav niso morda ravno katoliški in morda vero na svoj, netočen in nepravilen način utemeljujejo, zagovarjajo in razlagajo. Neverni, brez-vernii in protiverni so redno samo ljudje, ki vere ne poznajo, ljudje, ki so morda v svoji stroki veččaki, ki se pa z verskimi vprašanji niso nikoli bolj od blizu ukvarjali.

Posamezni neverni ljudje, ki so se v verskimi vprašanji dalj časa ukvarjali in kljub temu ostali neverni, pa sem našel, da nekako takole modrujejo:

Dogem, naukov, ki jih učijo posamezne cerkve, ne more nobena tako dokazati, da bi jih verovati moral. Če mi katerakoli cerkev svoje nauke tako dokaže, da ne bom mo-

gel več ugovarjati, sem njeno vero pripravljen sprejeti in bom po njenih zapovedih tudi živel, ker bi bilo to edino pametno in bi ne bil pošten človek, če bi tako ne storil. Res je, da jaz naukov, ki jih te cerkve učijo s svojo znanostjo tudi ovreči ne morem, ampak zato sem ravno svoboden, da verujem ali ne. Kdo lahko veruje, če hoče, meni pa se zdi bolj pametno, če ne verujem. Ne verujem zato, ker mi nalaga vera razna bremena, ki niso vedno lahka in jih nočem sprejeti, ker ne vidim, da sem jih sprejeti dolžan. Ne morem misliti, da bi bil kdaj kaznovan in "pogubljen" zato, ker sem se zvesto držal in ostal "svobodnemislec".

Če se še enkrat na kratko ozrem na modrovanje tega "nevernega" človeka, vidim, da ni nič manj veren kakor katerikoli vernik. Sam namreč priznava, da resničnosti svoje nevere ne more dokazati, da je pač svoboden in da — **veruje v nevero, veruje** (ne pa **ve**) da ni Boga. Na vero je torej človek obsojen. Hočeš ali nočeš, brez vere Ti ni mogoče živeti. **Na celém božjem svetu ni nobenega resnega človeka, ki bi rekel, da ima v rokah dokaze, da ni Boga.**

Kakšen pa je katoliški nauk o veri?

O veri so podrobno in na široko razpravljali že mnogi, mnogi tisoči katoliških učenjakov vseh časov od prvih krščanskih modroslovcev, filozofov, do tisočev vseučiliških profesorjev današnjih dni.

Jasno je, da tudi sveto pismo veliko govori o veri. Ne samo o posameznih verskih resnicah, marveč tudi o veri na splošno, kakor mi sedaj razpravljamo o nji.

Na enem mestu — Eeeli 36, 19 — berem na primer o veri tole:

"Kdor božjo postavo (vero) išče, bo z njo napolnjen (bo vero našel in razumel), kdor pa zvičajno ravna (kdor ne išče vere, marveč išče izgovorov, da bi mu ne bilo treba verovati) bo našel v njej spotiko (bo našel za svojo nevero izgovor, ki ga je iskal)."

V novem testamentu berem, da je Jezus sam takole lepo razlagal vero učenemu Nikodemu:

"Kdor vanj (v Jezusa, božjega Sina) veruje, ne bo obsojen (pogubljen); kdor pa ne veruje, je že v obsodbi (se je že sam obsodil), ker ne veruje v ime edinorojenega Sina božjega. Obsodba pa je v tem (to je vzrok obsodbe), da je prišla luč (Resnica) na svet, pa so ljudje bolj vzljubili temo (zmo-to in laž) ko luč, zakaj njih dela so bila hudobna. Kajti vsak, kdor dela hudo, so-vraži luč in ne hodi k luči, da bi se ne spričala njegova dela; kdor pa dela po resnici, prihaja k luči, da se njegova dela razodene-jo, ker so storjena v Bogu". Ta lepa Jezusova primera je vzeta iz vsakdanjega življenja in je prav, če si jo še bolj od blizu ogleda-mo: Človek je po naravi sramežljiv. Če na primer ni umit in ne prav čedno napravljen, se bo v večerni družbi ogibal luči in se držal manj razsvetljenih, bolj temnih prostorov, kjer njegove umazanosti in nečedne obleke ne bo mogoče tako hitro opaziti. Kdor pa je umit in primerno okusno oblečen, se ne bo skrival v temo, marveč bo raje prišel na luč, kjer ga lahko vsak vidi. Saj se mu ni treba ničesar bati. Nasprotno: še v čast mu bo, če vsi vidijo, da je čist in okusno oblečen, zato bo ravno tako iskal luč, kakor

umazani išče temo. Primera hoče povedati, da je greh umazanost duše, vera pa je luč, v kateri bi se ta umazanost videla zato se grešni ljudje bojé vere, bežijo pred njo in iščejo teme, sence, nevere. Katerih duše pa so čiste, se jim ni treba bati nobene luči — vere — resnice, marveč je še iščejo, če le morejo pridejo do nje in verujejo. Jan 3, 18—21.

Tudi apostol Pavel pripoveduje v svojem pismu škofu Titu o nekaterih, Himeneju in Aleksandru, ki so zavrgli dobro vest in zato odpadli od vere. I Tim, 1, 19.

Da se ne bo ta razprava prekomerno zavlekla, bom podal sedaj v nekaterih kratkih, jasnih in kolikor mogoče vsakomurumljivih stavkih ortodoksni, celotni in popolni katoliški nauk o veri, o veri na splošno, ne o posameznih verskih resnicah, kakor so ga tekom tisočletij izoblikovali katoliški znanstveniki in kakor jasno sledi iz svetega pisma:

1). Katoliška vera ne vsebuje ničesar nemogočega in ničesar znanstvenemu spoznanju nasprotnega. Vero, ki bi učila najmanjšo stvar nasprotno našemu razumu, bi človek ne samo smel, marveč po svoji vesti **moral** zavreči, ker bi bilo to gotovo znamenje, da je napačna. Verske in znanstvene resnice izhajajo namreč iz Boga in si med seboj ne morejo nasprotovati.

Kateri mislijo, da morejo svojo nevero znanstveno utemeljiti, imajo pravzaprav zelo lahko stališče: Cerkev uči celo vrsto verskih resnic, ki jih ima tako za gotove, da izključuje iz svoje družbe slehernega, ki bi jih tajil. Tak neveren človek ima vse na izbiro. Za eno samo, katera se mu zdi lažja, naj dokaže, da ne vzdrži znanstvene kritike, da je pameten človek ne more verovati, za eno samo naj to dokaže in vsa vera je obveljavo. Toda — tekom skoro dva tisoč let niso mogli vsi neverni modrijani skupaj najti niti ene katoliške verske resnice, ki bi ne prenesla znanstvene kritike.

2). S samim svojim razumom **more človek čisto za gotovo spoznati upravičenost in resničnost katoliške vere**. Vendar vera kljub temu ni isto ko znanost. Kljub temu namreč nikogar ni mogoče samo z znanstvenim dokazovanjem tako neizpodbitno **prepričati** o resničnosti naše vere, da bi ne imel nobenega izgovora več, če verovati noče. Čeprav je zelo koristno in smo celo dolžni svojo vero tudi znanstveno raziskovati, vendar je za živo vero važnejše pošteno življenje in molitev, kakor vse študiranje in tuhtanje. Vera je toliko jasna in toliko znanstveno utemeljena, da se je **more** okleniti bodisi znanstvenik bodisi preprost človek, pa tudi toliko temna in nejasna, da jo **more** odkloniti, kdor verovati noče.

3). Vera je nadnaravna čednost in je potrebna zanjo božja milost. Verjetno je, da neveren človek, ki je imel na razpolago obilo milosti in se jih ni posluževal, ne bo imel vsak trenutek na razpolago za vero potrebnih božjih milosti, tako da bi morda lahko nekaj časa **rad veroval, pa bi ne mogel**, čeprav je gotovo, da na splošno ne bo pogrešal božje pomoči in milosti, kdor jo rabiti hoče.

4). Po katoliškem nauku sodeluje torej pri naši veri troje sil in zmožnosti: naš razum, naša volja, božja milost. Vse tri so za vero tako neobhodno potrebne, da ne more biti govora o veri, če bi odrekla ena izmed njih.

5). Ravno zato in samo zato, ker more vsak človek vero sprejeti ali odkloniti more biti vera **zaslužno in plačila vredno** dobro delo, o katerem sveto pismo jasno govori, da kdor veruje in po veri živi, bo zveličan, kdor pa ne veruje, bo pogubljen. Če bi bila namreč vera samo toliko ko učenost in znanost, bi vsak razumen, posebno vsak študiran in učen človek **moral** verovati, kar pa bi potem ne bilo nobeno нравno dobro in zaslužno delo, kakor tudi na primer naša znanost sama na sebi ni pred Bogom ne dobra, ne slaba, ne zaslužna za nebesa, ne za pekel.

6). Čeprav tistemu, ki verovati noče in išče izgovorov in utemeljitve svoje nevere, ni mogoče vere tako dokazati, da bi **moral** pustiti vse pomisleke, je vendar vera pametna in so verske resnice, ki jih uči katoliška Cerkev tako resnične, da ni mogoče o njih noben pameten dvom in jih moremo in moramo še bolj trdno verovati, kakor če bi jih spoznali samo s svojim razumom. Če sem namreč rekel zgoraj, da vere ne moremo **dokazati** njemu, ki verovati noče in išče za svojo nevero izgovorov, pa **more vsak človek** sam zase upravičenost in resničnost vere **popolnoma trdno in gotovo spoznati**, in potrjuje to njegovo osebno spoznanje tudi še božje razodetje in pričevanje, ki nas ne more varati in goljufati. Tudi izkušnja izpričuje, da so in so bili milijoni tako trdno prepričani o resničnosti svoje vere, da so raje izgubili vse, kar so dobrega imeli na svetu, tudi samo svoje življenje, raje kakor pa bi se izneverili svoji veri. Samó krščanskih **mučencev**, ki so darovali svoje življenje za svoje versko prepričanje, šteje zgodovina na več ko **enaajst milijonov** (vseh Slovencev nas **ni dva** milijona), dočim si ni mogoče misliti, da bi kdo káko samó s svojim razumom naravno spoznano resnico potrjeval s takimi junaškimi žrtvami.

7). Brez svoje krivde, brez svoje velike krivde, brez smrtnega greha ne more nihče vere izgubiti. Krščeni in v veri poučeni kristjan ne more brez velikega smrtnega greha tajiti niti nobene posamezne verske resnice. Nobena učenost in znanost ga ne more do tega privedi, **samo hudobija in greh**. Vera in znanost je namreč dvojje resnice, ki **obe** izhajata iz Boga in ni mogoče, da bi si bili kdaj nasprotni.

8). Popolnoma gotov katoliški nauk je, da noben človek **brez vere ne more biti Bogu po volji** (Hebr 11, 6) in ne more biti izveličan, niti človek, ki živi daleč kje od izobraženih ljudi in ni še ničesar slišal o krščanski veri. Jasno pa je na drugi strani, da ne moremo imeti vsi ljudje istega verskega znanja in spoznanja. Glavne resnice, ki jih mora poznati in verovati vsak katoliški kristjan, so na kratko našteje v **apostolski veri**. Vsakdo, torej tudi sami divjaki pa morajo, kakor uči apostol Pavel Hebr 11, 6 b, verovati, spoznavati in priznavati, če hočejo, da so pravični **vsaj obe temeljni resnici**:

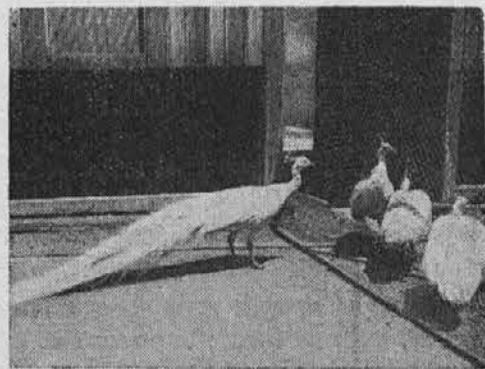
1). da je Bog, 2). da Bog dobro plačuje in greh kaznuje.

9). Vera brez življenja po veri je **mrtva in ničvredna**. Isto zlo dejanje, ki bi je zagrešila veren človek in človek, ki o veri ničesar ne ve, bi bilo v veri poučenemu veliko težje uračunano.

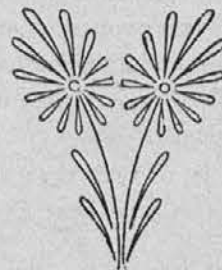
10). Sveto pismo in krščanski znanstveniki in pridigarji ne nehajo zato opominjati katoliških vernikov, naj verujejo svojo vero, ker jo vsak lahko izgubi. Po vernem življenju, pravijo, se bo vera v Tvojem srcu krečila in rasla, če pa si pustil življenje po veri, boš kmalu izgubil tudi vero samo. Ali ne izpričuje tega tudi lastna izkušnja? Dokler torej imamo luč, verujmo v luč, dokler imamo vero, naj sveti našemu življenju. Če Tvoja vera ugasne, Te bo objela tema, v temi pa še po varnih in znanih krajih ni varno hoditi, kaj šele skozi nevarnosti polno sovražno življenje. Brez vere ni mogoče priti do cilja, smotra, smisla našega življenja, ki ga na tem ubogem svetu ne moremo doseči zato ker naš končni cilj **ni** na tem svetu!

11). O resnično vernih "svetih" ljudeh ima sveto pismo in katoliška znanost silno visoko mnenje ne glede na to če so danes na svetu cenjeni in spoštovani ali pa morda omalovaževani. Sveti Pavel jih imenuje **sodržavljane in domačine božje**. Sveti Janez jim piše, da za enkrat vé samo, da so otroci božji, kaj pa da bo enkrat z njimi, jim ne more tako dopovedati, da bi razumeli. Apostolski prvak Peter jih zagotavlja, da bodo v nebesih deležni na nek način same božje naračave, kar veliki krščanski učenjak Tomaž Akvina tako razlaga: če vržeš v goreč ogenj kos železa, zažari, postane svetlo in vroče, kakor ogenj sam — tako podobno se bo Tvoja duša v Bogu razvnela in zasijala ljubezni, sreče in blaženosti.

12). O nevernih ljudeh je kratko in jasno mnenje svetega pisma in mnenje krščanskih znanstvenikov: da človek brez vere ne more biti Bogu po volji in da kdor ne veruje, in po svoji veri ne živi, bo pogubljen.

Kraljevska ptica pav, simbol nesmrtnosti.

PISMO

Spoštovani g. urednik!

Srčno sem vesela, da sem se naročila na Slovenski tednik. Šele sedaj vidim kako mi je potreben in sploh nam vsem Slovencem.

Ko mi ga v soboto ali nedeljo prinese pismo, tedaj pač poskočim. Če imam le majhen čas, ga kar hitro malo pregledam.

Kako sem pa žalostna, če ga moram dati na stran in ga čitati še le zvečer ko pridem vsa trudna v mojo spalnico. Seveda, so moje proste ure, zlate ure. Niti, ko grem spat, nisem gotova, da me ne pokliče tisti zvonec.

Trudna, zares trudna sem. Vendar ne mirujem, čitam in čitam. Ah, kako sladko mi je pri srečanju; novice iz moje ljubljene domovine, pesmice, kako ljubko se mi prisme-ljajo, ah, zdi se mi, da je to pozdrav iz domovine. Žalostna sem, ko čitam kako ravna- najo z našim ubogim ljudstvom. Neizmerno sem žalostna. To je krvaveča rana nas vseh zavednih Slovencev. Kdaj neki bo rešitev.

Bodimo složni in širimo slovenski duh. Na naši zemlji ga ne moremo ker smo sužnji, zato delajmo v tujini, da pokažemo, da smo tudi mi vredni in sposobni življenja. "Za na- roda korist in prosveto, delajmo vsi skupaj z ljubeznijo vneta".

Širimo Slovenski tednik, ki je neizprosno borec in zaščitnik Primorcev doma in v tu- jini.

Slovenski tednik. Koliko razvedrila in to- lažbe mi prinašaš v mrzlo tujino. Ti si mi kot pozdrav — spomin iz domačije.

Privadila sem se že precej v novi domo- vini vendar mi misli neprenehoma vha- jajo domov.

Upam g. urednik, da mi ne boste odrekli mal kotic v našem Tedniku.

Prisrčno Vas pozdravljam ter želim Vaše- mu delu obilo uspeha.

naročnica Bogomira.

DOMOVINI

Tam daleč daleč za goró
zvezde ožarjajo nebó.
Najlepša ena se mi zdi,
nad rodnim selom se blišči.

Še ponoči sanjam o njej.
Mi pravi pravljice brez mej...
Ko pa v jutro se prebudim,
je daleč proč sladak spomin.

Zvezda moja domovina.
Zvezda moja je edina.
Lepšega ne vidim kraja,
kot je ta podoba raja.

Nikoli srečna jaz ne bom;
če se vrnila več ne bom.
Zlata mati tam me čaka,
se po meni tožna plaka.

Slovensko dekle.

BOŽIČNA NOČ

Kako z veseljem smo v domovini pričakovali božičnih praznikov in še posebej simbolično božično noč, v kateri je bilo več radosti kot v vsem ostalem letu. Bili smo vsi zbrani doma. Iz naših lic je sevalo praznično razpoloženje. Drobili smo orehe, lešnike, ter prirejali božično drevesce opleteno v

svetle trakove, po vejah smo obesili polno srebrnih snežink, sladšče in vsebarvnih svečic, ki, ko smo jih prižgali, se nam je zdelo, da smo v majhnih nebesih. Pod drevesom jaslice v katerih je ležalo božje dete, okrog po zelenem mahu pa pastirci in ovčice.

Veselo zvonjenje in pritrkovanje se je čulo daleč v temno noč po naših hribih in dolinah ter vabilo ljudi k polnočnici. Božična pesem "Sveta noč, blažena noč", se je razlegala naokrog ter mehko božala po naših dušah. In takrat smo bili srečni in veseli, pozabili smo vse bridkosti vsakdanjega življenja.

Tudi tu v tujini je noč božična noč. Zvonjenje se razlega daleč v polje, kjer je morda v ilavnati koči zbrana družina kam- pesina — in je srečna... Zvonjenje se čuje daleč na odprto morje, po katerem plavajo parniki in morda so tudi mornarji nočjo srečnejši, četudi so daleč od svojih družin. Vsi narodi sveta praznujejo božične prazni- ke po svojih šegah in navadah.

Tam daleč daleč za morjem zagrinja da- nes našo domovino mrzla, morda snežena bo- žična noč. Tudi danes prirejajo božična dre- vesca in jaslice, tudi danes drobijo orehe in lešnike. Vse kot nekdanj. Samo v njih du- šah ni več tistega veselja, kot je bilo nekdanj še pred leti. Ostali so skoraj sami otroci in starčki, ki srepo zrejo v črno bodočnost. Mi, ki se potepamo po svetu, da bi jim poma- gali, nam bolečine stiskajo srce in oni, ki so ostali, smo jim mi edino upanje, edino soln- ce na nebu...

Zvonovi zvonijo. Žalosten je njih glas, kot bi plakali po nečem. Glasovi zabučijo in spet vtihnijo. Kot daljni odmev se čuje iz črne noči... Odmev zvonov, ki je pomešan z jokom naših dragih. Misli jim hitijo daleč v tujino, tam kjer so njih sinovi, hčere, bratje in sestre. Morda očetje in matere ne- dolžnih otrok.

Vsi, ki tavamo po tujem svetu, brez sreče in veselja, nas nočjo zagrinja božična noč. Prišla je brez pričakovanja in brez veselja. Naše misli so doma pr in naših dragih. Tu je vročina in tropično podnebje, ki nas bolj spominja binkošti, kot pa na božič. Mo- kaj vpliva in so spomini zatemneli? Zdra- mimo se in mislimo vsaj nočjo z globoko mi- slijo na dom, na kraj, kjer smo bili deležni res božičnega veselja in radosti. Tam je danes mrzla božična noč. Tam so ledeni studenci in potoki. Tam je naša rodna draga domo- vina odeta v bridko črno trpljenje...

Pavla Špacapan

BOŽIČNI SPOMINI

Božični spomini Slovencev v Juž. Ameriki Spomini slovenskega pionirja, ki je prišel pred mnogimi leti iz domovine. Pisati v slo- venski časopis v Juž. Ameriki znači pisati srečo. Buditi sladke spomine mile in drage. Udarjati na ono žilo sreče, ki nas spaja z do- movino in z vsemi kar nam je dragega. Tam so naši nepozabljeni. Morda željno pričaku- jejo očeta ali matere, sestre ali brate, sino- ve ali hčere. Solze jim trepečejo v žalost- nih očeh, jim lijejo po licih. Mati in oče skle- pata stare roke, s katerimi so nas blažoslav- ljali, ko smo ohajali od njih v mrzlo tuji-

no. Za to dragi bratje in sestre ne pozabimo na roditelje in našo domovino.

V tej daljni Južni Ameriki, naši novi do- movini, nam odmeva v božičnem času prije- ten šum zimskih dreves iz domačega loga. Ja- dransko morje šumi iz daljave in nam pri- naša tajne pozdrave.

Kako bolesten mora biti Božič za onega, ki nima nikogar svojih dragih na svetu. Tež- ko mora biti za matere in očete, ki ne more- jo pobožati svojih otrok. Otroci se ne mo- rejo greti pri peči svoji roditeljev in ne sli- šijo sladkega materinega glasu. Za nas bed- ne in zapuščene je čuteč slovenski časopis, kot je Slovenski tednik v Juž. Ameriki, kot nalašč. Lepo po domače, ter odločno vse po- ve. Čez hribe in doline nas spaja s prelestni- mi gaji in gozdovi. Spaja nas z našimi od doma in kjerkoli po svetu.

Naj drugi pišejo za božič, o politiki, draž- bi, vojski, denarju in naj pišejo o dvomljivi današnji kulturi... Mi bomo danes raje pisali o naših slovenskih srečih.

Človek ima o božiču spomine, katere mu ne more pregnati nobena umetna civilizaci- ja. Morda ima kdo predsodke, ki pa se pri spominu na domače ognjišče razblinejo, kjer vlada zgolj družinska ljubezen.

Morda imate strast v srcih, obup v du- šah, dvomljivo vero — v nejasnost divja vse v vaši notranjosti. Toda, ko pa pride Božič, prevzame nas mehko in čutimo, da imamo dušo in srce.

Moderni materjalizem trdi, da je podjar- mil um človeka. Podjarmil je tudi njegovo telo, ampak duše in srca še ni podjarmil in ga ne bo nikoli.

Morda mislijo tisti, ki imajo vsega dovolj, da je to le naše prazno vsičenje, ki se po- navlja od časa do časa in, ki nima pomena. Morda se smejejo nam, ki verujemo v Bo- ga v resnico in pravico...

Prav gotovo je vsak izseljenec gojil, ko je plovil čez širni Ocean, velike nade in si je zidal gradove v oblake. Marsikdo je računal, da se povrne iz Amerike bogat; kupil bo zemljo ter si postavil hišico, popravil staro hišo in hlev, vredil vinograd, srečen in bogat bo popeljal ljubico pred oltar, ki ga že nestrpno in dolgo čaka. Nič ali malo tiste- ga smo dosegli, vendar nismo zgubili upa- nja v bodočnost.

Srečen Božič vam želim slovenski bratje in sestre; vsem, ki ste rastreseni širom Južne Amerike in vsem v stari domovini, ter na- šim v Primorju.

V. Laurihe.

Glejte, gospa, Vi ste vdova, ki žalujete za svojim možem in jaz sem vdovec, ki žaluje za rajno ženo. Ali bi ne bilo lepše, če bi skupaj žalovala?

Ako hočete biti zdravljeni od vestnega in odgovornega zdravnika, zatecite se na

CLINICA MEDICA CANGALLO D^R. A. GODEL

Zdravljenje po ravnatelju dr. A. GODEL

**Specijalisti za sigurno in hitro zdravljenje
BLENORAGIJE - KAPAVCA**

AKUTNE, KRONIČNE BOLEZNI IN NJIH KOMPLIKACIJE, ZDRAVLJENJE PO FRANCOSKIH IN NEMSKIH NAČINIH

SPOLNE (606-914) Krvne in Kožne Bolezni

ZA SLOVENCE PRVI PREGLED BREZPLAČNA

Ženske bolezni, bolezni maternice, jajčnika, prostate in neredno perilo. —

Specijalisti za pljučne, srčne, jetrne, živčne in reumatične bolezni

ZARKI X - DIATERMINA - ANALIZE

Govori se slovensko.

Sprejema se od 9. do 12. in od 15. do 21. —

CALLE CANGALLO 1542

VELIKA KLINIKA SPECIALISTOV

Buenosaireške in pariške univerze

Za dosego popolnega zdravljenja s kolikor mogoče malimi stroški, pregledujemo svoje bolnike z X žarki in jim podarimo zdravila

ZDRAVIMO

SIFILIS, 606-014. — Moderno zdravljenje.

BLENORAGIA. — Moderno zdravljenje brez bolečin. — Prostatitis, vnetja in spolne bolezni.

KRVNE BOLEZNI. Slaba kri — švahost.

SRCE. Srčne napake — hibe.

ŽELODEC. Čreva — krislina — jetra.

Želodčne bolezni se zdravijo, vzrok, od kje izvira bolezen, po profesorju Glassner, zdravniku univerze na Dunaju.

KOSTNE BOLEZNI. Sušica.

REVMATIZEM in OBISTI. Kila — zbadanje.

GRLO, NOS, UHO. Zdravljenje mrzlice.

ŽENSKÉ BOLEZNI. Maternica, jajčnik, čiščenje (posebni oddelek)

OTROŠKE BOLEZNI. Rakitika — otrpelost.

NERVOZA Glavobol.

Žarki X — Diatermia — Žarki ultravioleto

LABORATORI ZA KRVNE ANALIZE — Wasserman — Tur — Izpuščaji — lišaj.

Lastni sanatoriji z nizkimi cenami — Operacije za vse bolezni: jetra, obisti, želodec, maternica, spolovilo

GOVORIMO SLOVENSKO

Urniki: od 10. do 12. in od 15. do 21. Ob nedeljah in praznikih od 9 do 12.

Pregled SAMO \$ 3.—

Ob nedeljah dopoldne sprejmamo brezplačno

1017 SARMIENTO 1017
od 10 do 12 in od 14 do 21 ure

Medicina News

Največja klinika v Buenos Airesu. Ordinira 10 zdravnikov specialistov.

12 oddelkov

Zdravljenje nog: Obolele noge od dolge poti, kurja očesa, obtiški. Ozdravima za \$ 3.—

Oddelek za venerične bolezni in sifilis. Plačevanje na obroke \$ 10 na mesec.

Oddelek za ženske. Sprejema zdravnica in zdravnik specialist vsak zase. Za notranje in zunanje bolezni vseh vrst; maternica, jajčnik, čiščenje itd. izpušaji, lišaj, itd.

Klinika general. Jetika, sree, želodec, obisti, čreva itd.

Oddelek žarki X. Radioskopija, radiografija \$ 10 za vsako.

Električni oddelek. Prozorna luč. Žarki ultra violeta infra rdeča itd.

Oddelek specialistov za otroke.

Laboratorični oddelek. Razkroj krvi vseh vrst in narave.

Sanatorični oddelek. Dognanje kakoršne koli bolezni, po nizkih cenah.

Oddelek za zobe. Izdiranje brez bolečin. Cene nizke. No ve zob.

Ako se Vi čutite bolan, pa dobite ubog ali bogat, obiščite našo hišo. Natančni pregled od zdravniškega specialista računamo \$ 5.— Pregled od več zdravnikov ako imate več bolezni \$ 10.

Brezplačen pregled za venerične bolezni

Vgodno plačevanje

Ordiniramo od 9—12 in od 15—21. Ob nedeljah in praznikih od 9—12. — Govorimo Slovensko.

28 SUIPACHA 28

Zavod sv. Cirila in Metoda

sprejema dečke v popolno varstvo. Obrnite se pismeno ali osebno na:

ASILO LIPA, VILLA MADERO C.G.B.A.
(B. Aires)

DOCK SUD

(Prov. Buenos Aires)
calle Facundo Quiroga

1441

nasproti komisarije

EDINA

**NAŠA SLOVANSKA
LEKARNA**

Pojasnilo o vašem zdravju lahko dobite osebno ali pismeno v moji lekarni.

Franjo Huspaur

KLOBUČARSKA DELAVNICA

Izdelujem klobuke po meri, čistim, popravljam barvam in likam. Cene Zmerne. Naročnikom Slovenskega Tednika 10 o/o popusta. Imam krojača kateri izdeluje, popravlja obleke v zadovoljstvo in po zmednih cenah.

Vsem cenj. rojakom se priporoča

Ludvig Pipan

Calle SARGENTO PONCE 277

Isla Maciel — DOCK SUD

Kje se lahko oddahnete in noveselite

po dnevnem delu ali ob nedeljah?

V domači gostilni pri

FRANCE KURINČIČ in DRUG

v ulici TRELLES 1167 (Gaona 2400), Bs. Aires

Na raspolago lepa igrišča za kroglice in keglanje. —

Trgovina jestvin z dobrim blagom in zmernimi cenami. — Razpošiljamo tudi na dom.

Telefon: 59 Paternal 2382

Pierre L'Ermite:

DEKLICA Z ODPRTIMI OČMI

(28)

... Po teh poljanah naj-
deš povsodi takih Filbertov,
ki so na tem mestu pali ...
kakor dve moji stari teti, ki
so jih "medri umorili" in ki
pijo svoje poslednje spanje
pod visokimi topoli v la-
clairški zemlji.

... Ti, ki si videl pariške
lopove in grozodejstva, ki so
jih počeli na tem otoku, ki
je naš, ne njihov.

... A Ti poznaš zanjke, v
kakor morske ribe, ki jih lo-
katere se vlovi žensko srce
vimo v svoje tanke sinje ni-
ti ...

... Zoper te zanjke. Te
prosim, mi jo brani ... ob-
varuj mi jo, ker vkljub vse-
mu je ona hči tiste Eve, ki je
dala jabolku prednost pred
Teboj, ki si Gospod vseh
stvari.

... Ti veš, da sem izbral
njo med vsemi noirmoutier-
škimi hčerami, da postane
radost mojega doma in zvez-
da mojega življenja.

... Ti veš, da se Filbert-
ovo srce ne spremeni.

... Zatorej Te prosim, ne
dopusti, da bi se to srce za-
zmerom zlomilo ... Da ne
postane raztrgana cunjica, s
katero ni moči ničesar početi.

Filbert je iztegnil roko
proti znamenju in je ostal
nekaj hipov nem v tem ne-
omejenem potrdilu.

Tedaj se je spustil z nočjo
velik pokoj v njegovo dušo.

Zajahal je svojega konja
in se napotil po stezi med
njivami proti svojemu do-
mu.

XIX. poglavje.

Približno ob isti uri je ob-
iskal Roger Maude gospoda
voditelja.

"Ali botim, gospod vodi-
telj?"

"Ne... Želiš?"

"Ne bom na dolgo razkla-
dal. Prišel sem, da Vas vpra-
šam, kaj mislite o gospodič-
ni Rolandi..."

"Ah... že?"

"Zdi se mi, da ste si mogli
do danes že ustvariti svoje
mnenje o nji..."

"Kaj naj rečem? Ljubko
dekle, dobro vzgojeno, pobož-
no..."

"Ali mi dovolite, da Vam

povem vse, kar mislim, in da
govorim odkritosrčno z Va-
mi?"

"Ali Ti dovolim?... Niče-
sar se tako ne bojim kot, če
se mladenič skriva in molči.
Če se zaupa..., me ne skr-
bi... Poglavitno je, da izvem
pravočasno za bučalosti, ki
jih namerava početi. Katera
na primer roji tebi po glavi?"

"Upam, da ni ravno buda-
lost. Dovolj sem star za ženi-
tev... Oziram se za modro
ptico... In glejte, zdi se mi,
da sem jo danes našel."

"Ta bi naj bila Rolanda
You...?"

"Prav imate, baš Rolanda
You..."

Prendari: Kolikokrat si
jo videl vsega?"

"Kaj vem — desetkrat!"

"Desetkrat?"

"Morda enajkrat... V Pa-
rizu se vršijo zaroke še na
krajšo roko in ob drugačnih
okoliščinah. Danes sem preži-
vel polnih pet ur v njeni dru-
žbi. In pet ur — to je čas, da
se o marsičem porazgovoriš."

"Pa sta se res razgovorila?"

"Vsaj skušal sem ji dopove-
dati marsikaj..."

"Pa kaj je dejala?"

"Saj veste, mladenka...
prava mladenka... običajno
sploh nič ne reče, a ni tež-
ko umeti..."

ODAJEM V NAJEM hiši-
co z vrtom, pod najboljšim
pogojem. Kogar zanima naj
se zgleda v ul. Irigoyen 2431.

Najfinejše perilo po meri, MOŽKO in ŽENSKO

Velika izbira najfinejšega angleškega blaga, canton
de seda, vsakovrstnih garantirano stanovitnih barv.
Oglejte si vzorce bodisi po maši, bodisi po večerni-
cah, bodisi kadarkoli. — Cene enotne in nižje kakor
kjerkoli drugje: po 70 ctvs.

IVAN KASTELIC

AVALOS 248

U. T. 59 Paternal 3304

Fotografija "LA MODERNA"

je znižala cene za slovenske kolonije. Pri nas izde-
lujemo slike po evropskom sistemu, prvovrstne
in poceni.

Slike poročencev z drugovi in družicami samo \$ 18
ducat. Poštne od \$ 3 naprej. Za osebne izkaznice,
potne liste 6 za \$ 1.

Ob sobotah odprto ves dan. Ob nedeljah zaprto.

Av. SAN MARTIN 2579

BUENOS AIRES

Telefon: 59 - 0522

"Torej si umel? — Kaj?"

"Da... zdi se mi, da ji ni-
sem... kako naj rečem?...
povsem indiferenten..."

Gospod voditelj premotri
svojega učenca.

"Glej ga... Zakaj se nisi
polotil elektrotehnike?"

"...?"

"Zdi se mi, da ravnaš kar
moči na kratko. Za geslo bi si
mogel izbrati Julija Cezarja:
Veni... vidi... vici... V-
kljub temu Ti svetujem, da si
premisliš!... To ni kar ta-
ko, dragi moj, — ženitev!...
Ne prenašli se!... Veš, da ga
ni, ki bi v neumnosti preka-
šal zaljubljenca... zdi se mu,
da je res vse tako, kakor si
želi... da je vse tako v resni-
ci, kakor vidi... Mnogo je
tvojih tovarišev, ki sem jih
komaj rešil abotnosti..."

"V mojem primeru gre baš
za nasprotje abotnosti."

"Odkod pa veš?"

"Odkod pa veš?"

Roger Maude je tedaj iz-
tegnil roko:

"Gospod voditelj, na splo-
šno se Vaše naziranje docela
sklada z mojim prepričanjem.
Idealni zakon je tisti, kjer po-
trjuje razsodnost kar izpove-
duje ljubezen."

"Tako je. Modri latinci so
imeli pogovor:

Omne tulit punctum qui mi-
scuit utile dulci."

"Kaj to pomeni?"

"To pomeni, kar si pravkar
sam dejal: koristno in pri-
jetno... ljubezen in razsod-
nost."

"Torej?"

Samo \$ 5

stane odslej za celo leto

Slovenski tednik
POSAMEZNA ŠTEVILKA

10 centavosov

KROJAČNICA VOLPINI

PRVOVRSTNO DELO PO NIZKIH CENAH

2233 - Donato Alvarez - 2233

U. T. 59 Paternal 1503

Tri kvadre od postaje La Paternal in eno kvadro
od Avenide San Martin

POZOR ROJAKI

Slamnike (ranchos) po \$ 1.95, \$ 2.95, \$ 3.95 dobite v
Krojačnici in trgovini

z manufakturnim blagom, ter sploh z vsemi po-
trebščinami, cene konkurenčne. Se priporoča

Sebastjan Mozetič

OSORIO 5052 — LA PATERNAL — Bs. AIRES

Instituto Médico 339 Callao 339 Dr. Renoulin

Bivši zdravnik v bolnišnici Salaverry, V. Sarafeld
in v bolnišnici Alvear.

Vodi osebno zdravniški zavod CALLAO. Vsi klijenti se
zdravijo od zdravnikov specialistov.

SIFILIS. 606-914. — Moderno zdravljenje.

BLENORAGIA — Moderno zdravljenje brez bolečin.

Prostatis, vnetja in spolne bolezni.

KRVNE BOLEZNI. Slaba kri — švahnost.

SRCE. Srčne napake — hibe.

ŽELODEC. Čreva — krisliná — jetra.

Želodčne bolezni se zdravijo, vzrok, od kje izvi-
ra bolezen, po profesorju Glassner, zdravniku
univerze na Dunaju.

KOSTNE BOLEZNI. Sušica.

REVMATIZEM in OBISTI. Kila — zbadanje.

GRLO, NOS, UHO. Zdravljenje mrzlice.

ŽENSKÉ BOLEZNI. Maternica, jajčnik, čiščenje
(posebni oddelek).

OTROŠKE BOLEZNI. Rakitika — otrpelost.

NERVOZA. Glavobol.

Žarki X — Diatermia — Žarki ultraviolets

LABORATORI ZA KRVNE ANALIZE — Wasser-
man — Tur — Izpuščaji — lišaj.

Lastni senatorji z nizkimi cenami — Operacije za
vse bolezni: jetra, obisti, želodec, maternica, spolovilo

GOVORIMO SLOVENSKO

Urniki: od 10. do 12. in od 15. do 21. Ob nedeljah
in praznikih od 9 do 12.

PREGLED \$ 3.—

339 Callao 339

Prva čevljarska delavnica na Dock-Sudn

GJURO ŠTAJCAR

CALLE LONDRES 1430

DOC SUD

NAŠE VERSKO IN POLITIČNO PREPRIČANJE

Z mnogih strani sem v zadnjem času slišal, da se Slovenskemu tedniku in našim prosvetnim organizacijam očita, da so postale, kakor nekateri pravijo, komunistične — in klerikalne, po trditvah drugih. Hočem v naslednjih vrstah opisati politično in versko prepričanje nekaterih zvestih pristašev Slovenskega tednika in Slovenskega prosvetnega društva, v gotovosti, da je to prepričanje vseh čitateljev SLOV. TEDNIKA in ogromne večine slovenskega, posebno pa primorskega in goriškega izseljenstva v Južni Ameriki.

Kar se tiče očitka, da so organizacije komunističnega prepričanja, je to mnenje popolnoma zgrešeno. Ker nismo sanjači in fantasti, priznavamo razlike med posamezniki, ustvarjanje tekom tisočletnega razvoja človeštva, lahko trdimo od narave, in smatramo za primerno, da **bodi delo regulativ imetku**. Odobravamo oni družabni red, ki daje večjim sposobnostim in večjim dolžnostim večje pravice. Izobrazba in spopolnjevanje posameznika bodi regulativ in posrednik med posameznimi sloji naroda in naj zaščitita socialno šibkejšega pred močnejšim. Delavec ne sme biti odvisen od proste volje kapitalista. V prijateljskem sodelovanju naj bi delavec in delodajalec delala v skupen propeh. In če to želimo mislim, da nismo radi tega nikakšni komunisti.

Pridna in zvesta gospodinja bo lahko vedno več prihranila od možne plače, kakor pa lena in potratna. Tista, ki zna dobro kuhati, bo manj porabila kot ona, ki ne zna. In na koncu pridemo vedno do tega, da čim več kdo zna, tem več lahko ima.

Vero smatramo mi za zasebno, umstveno ali srčno zadevo posameznika, ki jo je treba spoštovati. Nihče ne sme biti zaničevan ali preganjan zaradi svojega verskega nazora. Slovenski tednik se je vedno vestno držal načela, ne vtikati se v verske zadeve na način, ki bi utegnil motiti mirno sožitje članov in obstoj naše organizacije. V verskih ozirih smo bili vedno tolerantni in onim, ki nam očitajo, da smo postali popolni klerikalci, povemo, da se bomo vedno odločno borili proti izrabljanju vere in verskih čustev v kakršnekoli neverske svrhe.

**

Čeprav se naše politično prepričanje v marsičem ne strinja s političnim režimom v Jugoslaviji, posebno pa še ne z delovanjem naših tukajšnjih državnih zastopnikov, ni imelo naše delovanje nobene destruktivne naloge rušenja obstoječe državne formacije, kot delajo nekateri tukajšnji Hrvati, ki še danes ne utegnejo razumeti našega pravega političnega položaja, naših skupnih kulturno-socialnih potreb, še manj pa jugoslovenske misli. Naše delo je bilo in je še vedno le konstruktivno usmerjeno v afirmacijo jugoslovenske misli. Imeti je treba le nekoliko dobre volje in več smisla za realno gledanje na vse važne probleme našega javnega življenja in delovanja. Naši na-

zori niso grajeni na sentimentih, temveč so vedno produkt treznega premisleka vseh posledic vsakega našega dejanja.

Ko smo si narodno zavedni jugoslovenski izseljenci v Argentini ustvarili in izoblikovali svoj nacionalni nazor, smo si osvojili jugoslovensko smer v globokem prepričanju, da je to nujni postulat za srečno bodočnost vseh Slovencev Hrvatov in Srbov.

Vedno bomo delovali za edinstvo vsega jugoslovenskega naroda, ker se dobro zavedamo, da se edinole v državni formaciji Jugoslavije podane garancije za življensko možnost vseh Slovencev, Hrvatov in Srbov.

Kakor se zavedamo tega, tako tudi prav dobro vemo, da ne zadostuje samo prepričanje, temveč da je treba tudi vztrajnega dela za okrepitev narodne in državne misli.

Nikdar nismo in ne bomo povdarjali razlik, ki včasih obstojajo — največkrat pa so umetno napravljene — in ustvarjali prepadov med srbstvom, hrvatstvom in slovenstvom v škodo jugoslovenske misli. Povdarjamo in povdarjali bomo predvsem ono, kar nas spaja in na ta način pospeševali čim tesnejšo asimilacijo.

**

To je, v kratkih besedah povedan, naš program in naše politično in versko prepričanje. Nasprotniki naj si dobro premislijo predno nas napadajo z nesmiselnostmi.

Srečko Ferfolja.

Klavnica — Prekajevalnica — Tovarna klobas —
Zaloga masti

TICHY JOSE

Tovarna: Tellier 2251—53. U. T. 68 Mataderos 429.

Prodajalna: Calle 25 de Mayo 758. U. T. 31 Retiro 4823

Podružnice: Avenida Leandro N. Alem 822.

Cabildo 1386 (Belgrano) U. T. 73 Pampa 3570.

INSTITUTO MEDICO ABASTO

Venerične bolezni

Blenoragija — Sifilis — kri — koža — vnetje in spolne bolezni. — Sistem prvovrsten — moderne priprave. Diatermija — Prozor — Žarki X. Pregled krvi
ZDRAVLJENJE BREZ BOLEČIN

GOSPE (posebni oddelek):

Maternica, jajčnik, čiščenje, porod. — Sprejemajo zdravniki specialisti in babica.

Spolne bolezni popolno ozdravljenje \$ 40.—

NA MESEČNE OBROKE \$ 5.—

Zdravljenje po inozemskih in domačih zdravnikih.
od 10 do 12 in od 15 do 21 ure

CORRIENTES 3284 p. 2 — U. T. 62 - 1245

VAŠ NAJBOLJŠI PRIJATELJ

v potrebi bo le

HRANILNA KNJIŽICA

SLOVENSKEGA ODDELKA

Banco Holandés

Bmé. MITRE 234

BUENOS AIRES

Podružnica: CORRIENTES 1900

POPOLNA VARNOST VLOG in DOBRO OBRESTOVANJE

Ne vlagajte prej Vaših prihrankov, dokler se niste z nami posvetovali o posebnih ugodnostih.

Ko kupujete **PREVOZNE KARTE** (šifkarte) zahtevajte naše cene, ki nimajo konkurence.

Uradujemo vsak delavnik od 8½ pa do 7 ure zvečer.

Ob sobotah do 12½.

Dostavljanje denarja Vašim v domovino hitro in točno

Edina naša potovalna pisarna
Cía. GENERAL DE PASAJES

TRANSOCEAN

SAN MARTIN 631

U. T. 31 - 5442 Bs. Aires

Izvolite se v vseh Vaših zadevah obrniti na nas pisмено ali ustmeno.

Brezplačne vozne karte

Vam ne moremo dati, pač pa Vam nudimo ido in llamado za Jugoslavijo in Italijo po najnižjih cenah.

Kupujemo in prodajamo

denar vseh držav po najboljšem dnevnem tečaju in Vam ganajeeneje pošiljamo v domovino.

Ivo M. Drinković in drug.

Najboljše fotografije v Buenos Airesu ob navadnih cenah

OPTICA FOTO E. FERRO

LAVALLE 1242 — U. T. 35 - 5800

Vse foto potrebščine. — 20 % popusta na optiko

CLINICA DENTAL DEL PLATA

CARLOS PELLEGRINI 311 esq. SARMIENTO

Sprejema vsak delavnik od 9—11.30 in od 14—18

Delamo brez bolečin. Izdiranje zob brez bolečin \$ 2.— Zlate krone 22karatne \$ 14.— Garantirano celotno zobovje. Brezplačna posvetovanja. Samo prvovrstno in garantirano delo. Naročniki dobe 10 o/o popusta, če se izkažejo pri ordinaciji z zadnjo številko našega lista.

FRANC KLAJNŠEK

Zidarski majster

S FIRMO

Calle Marco Sastre 4351

esq. Sanabria, Villa Devoto.

Buenos Aires. U. T. 50-0277.

V dar dobite

na vsakih 6 slik, ki stanejo od 3—6 \$, lepo sliko v barvah.

Atelje

MARKO RADALJ

F. Quiroga 1275,

DOCK SUD

Diplomirana babica

ANA CHARPOVA

v Pragi in Buenos Airesu

Ima dolgoletno prakso v porodnišnici v Pragi in v bolnici Rawson v Buenos Airesu.

Sprejemajo se penzionistke, posebno s kampa. calle COLOMBRES 178 U. T. 62 Mitre 3755 (1 kvadra od Rivadavia)

IZKUŠENA BABICA

FILOMENA BENES DE BILIK, diplomirana na univerzi v Pragi in v zdravniških vedah v Bs. Airesu. Zdravi vse ženske bolezni. Sprejema tudi noseče v popolno oskrbo na dom.

Ordinira od 9. ure zjutraj, do 20. ure zvečer.

LIMA 1217, I. nadstr.

U. T. 23 Buen Orden 3389 Buenos Aires

ZOZOZOVNICA

Dra. Dora Samoilović de Falicov

in **Feliks Falicov**

Sprejemata od 10. do 12.

in od 15. do 20 ure.

Donato Alvarez 2181

U. T. 59 - 1723

Trelles 2538

ELEKTROMEHANIČNA DELAVNICA

KLARIČ & METLIKOVEC

Popravljanje in postavljanje električnih motorjev, dinamos, ventiladorje in drugih strojev.

Izdelava solidna, vsega v stroko spadajočega dela.

Se delajo modeli (matrices) — Varenje (Soldadura Autogena)

J. B. ALBERDI 232 — U. T. 60 Cab. 6604 — Bs. As.

Dr. J. HAHN

ŽENSKÉ BOLEZNI — BELI TOK — NEREDNO PERILO, BOLEZNI MATERNICE, JAJCNİKA, NOTRANJE BOLEZNI: ŽELODČNE IN MOŠKE BOLEZNI: GONOREJA.

Tucumán 2729, esq. Pueyrredón

Klici na dom: U. T. 47 Cuyo 7601

Sprejema od 3 do 8 zvečer.

N I Z K E C E N E

Instituto Médico Moderno

Ta zavod je edini v Buenos Aires, ki razpolaga z modernimi pripravami za boljše zdravljanje svojih klientov. Pregledujemo z žarki X s katerimi preiščemo tudi kri, ki navadno povzroča razne komplikacije.

Blenoragija:

Z vsemi komplikacijami — pregled hitro gotovo in brez bolečin z elektriko.

Sifilis:

606-914 — analisis, odvisno od časa — Wasserman.

Koža:

Izpuščaji — pege.

Reumatizem:

Zdravljenje trajno z žarki utrardečimi.

Ženske bolezni:

(V posebnem oddelku)

Grlo - nos - uho

PREGLED \$ 2.-

s pregledom krvi in telesa.

Od 10 do 12 in od 14 do 21 ure. — Ob praznikih od 10 do 12 ure.

347 - SUIPACHA - 347

Veliki zavod 'RAMOS MEJIA'

ZDRAVNIKI SPECIJALISTI

ANALIZE urina brezplačno. Analize krvi. Popolno moderno zdravljenje.

SIFILIS v vseh oblikah. Popolno zdravljenje na podlagi krvne analize (914).

KOŽA: Kronični izpahi, mozoljčki. Izpadanje las. Ultravioletni žarki.

ZLATO ŽILO: zdravimo brez operacije in bolečin.

SPOLNA ŠIBKOST: Hitra regeneracija po prof. Cicarelliju.

ŽIVČNE BOLEZNI: Nevrastenja, izguba spomina in šibkost.

REVMATIZEM: kila, naduha, gota. Šibkost srca zdravimo po modernem nemškem načinu.

PLJUČA: Kašelj, šibka pljuča.

ŽELODEC: upadel, raširjeni, kisline, težka prebava, bruhanje, rane.

CREVA: colitis, razširjenje, kronična zapeka.

GRLO, NOS, USEŠA: vnetje, polipi: brez operacije in bolečin.

ŽENSKÉ BOLEZNI: maternica, jajčnika, neredno čiščenje.

Naš zavod s svojimi modernimi napravami in z izvrstnimi

SPECIALISTI je edini te vrste v Argentini. — Lečenje

zajamčeno. — Plačilni pogoji dobri

Pregled brezplačno

GOVORI SE SLOVENSKO

Plaza Once

Rivadavia 3070

Od 9—21 ob nedeljah od 3—12

RESTAVRANT "OSORIO"

Edino slovensko zbirališče

Lepi prostori, pripravno za svadbe

CENE ZMERNE — Prenočišče po 70 cent.

Se priporoča lastnik

Emilio Živec

OSORIO 5085

PATERNAL

SLOVENSKA RESTAVRACIJA

PRI VESELEM ŠTAJERCU

Manuel Estevez 499

AVELLANEDA FCS.

Mrzla in topla jedila, kegljišče, balini, nedeljske zabave s plesom.

Priporočam se vsem Slovencem

Stefan Celec

Zveze iz pristanišča: tramvije Del Puerto in omnibusi SATIA.

LA SIN RIVAL

Vse vrste mozaikov za hodnike, sobe in patije. Strokovnjaško in garantirano delo. Prodaja cementa Portland. Naročniki Slovenskega tednika 10% popusta na konkurenčne cene. Dostavljamo tudi v provinco.

JUAN MEZZAMOGLIO

Avenida San Martin 1747 — U. T. 59 La Paternal 0515.

KROJAČNICA "GORICA"

Vam nudi najboljšo postrežbo, po najnižjih cenah V zalogi imamo zsakovrstnega blaga na izbero, se proporočata cenj. rojakom

Maurič in Leban

Avda. DEL CAMPO 1080

U. T. 59 Paternal 3102

SPREJAMA SE VSAKOVSTNO DELO!

Damska česalnica LONDRES

AVENIDA SAN MARTIN 2284

Česanje in striženje \$ 0.80. Vodna ondulacija \$ 1.—

Trajna ondulacija \$ 4.90. BARVANJE

Slovenska cvetličarna

ANTON HOSTAR

TRONADOR 1614

Velika izbira vsakovrstnih svežih in umetnih rož, šopki in venci

Vse spolne bolezni zdravimo z modernimi aparati, brez nadežnega pranja in bolečin

Sprejmamo od 9—12 ure in od 14—21 ure

Bmé.Mitre 1741
PLAZA CONGRESO

Sede: Añasco 2322 Bs. Aires. y Colonia 104, Bs. Aires. Humberto I° 40, Cordoba. Balcarce 381, Rosario. Malaqueña FCCA.

PRIMORSKE VESTI

Sedem slovenskih fantov mora pred fašistično sodišče

Poročali smo že, da je bilo v Rihemberku aretiranih sedem kmečkih fantov, češ, da so poškodovali Arnaldovo drevo, ki je vsajeno pred šolo. Zvedeli smo še nekaj podrobnosti o tej zadevi. Drevo ni bilo nič poškodovano, le en vršiček je bil polomljen. Karabinjerji so zvedeli za to že zgodaj zjutraj. Povedati jim je prišla služkinja iz šole. Istočasno jim je tudi javila storilce. Poročala je, da je zjutraj ob petih odpirala okna šolskih sob in skozi okno zapazila, da je drevo poškodovano. Natančno je tudi spoznala fante, ki so to storili. Vsi vaščani pa vedo, da služkinja nobeno jutro ni odpirala šolskih oken že ob petih. Čudno je, da je baš ta dan videla poškodovano drevo že ob petih skozi odprto okno. Vsi, ki to žensko poznajo, tudi, vedo, da zelo slabo vidi in je nemogoče da bi ob peti uri zjutraj, ko je bila še noč, opazila in spoznala fante. Vsi v Rihemberku tudi vedo, da je ta ženska več dni nato jedla in pila na občinske stroške. Ali ni verjetno, da gre za fašistovsko izzivanje?

Fantje so še vedno zaprti in bodo sojeni pred izrednim fašističnim tribunalom v Rimu. Svoji jih ne smejo obiskovati in tudi ne vedo, kjes se trenutno nahajajo. Sedem slovenskih kmečkih fantov se bo zopet zagovarjalo zaradi poškodbe Arnaldovega drevesa. Edina priča pa bo na pol slepa služkinja, ki je v temi prva zapazila polomljeno drevo in natančno spoznala krivce.

Arnaldovo drevo pred šolo so zavarovali z železnimi verigami, da se mora človek smejati, ko vidi drevo okovano v železje.

(Ponedeljski Slovenec)

PISMO IZ BILJ

Bilje, 0. novembra. — Letošnji pridelek vina je kar za 3/4 manjši, poleg tega pa je vino mnogo slabše kvalitete. Verjetno je, da bodo radi tega cene vinu poskočile in da bo tako vinogradnikom omogočeno prodati še lanske zaloge, če ne bodo preveč konkurirala italijanska vina. Obratno pa so ostali pridelki obilnejši, zlasti krompir in koruza, ki bodo zadostovali vsaj za 2/3 zime. Ker pa ni denarnih sredstev, je pomanjkanje kolonijalnih potrebščin zlasti masti, sladkorja ter soli. V Biljah so večinoma vinogradniki, pravih kmetov je komaj 10, čeprav šteje vas okoli 1000 duš, ostalo prebivalstvo tvori delavstvo in nekaj obrtnikov. V splošnem pa zgleda vas kot izumrla. Že 14 letna dekleta so morala oditi v Aleksandrijo, fantje v Ameriko in druge kraje. Tri velike opekarne počivajo že dolgo let. Odkar so dobile od sosednjih opekarn, ki so modernejšje opremljene, hudo konkurenco, jim je bilo delovanje onemogočeno. Močno se tudi občuti izguba glavnega odjemalca biljske opeke, ki so jo pretežni del izvažali pred vojno v Ljubljano.

Zopet številne aretacije

Sv. Lucija pri Tolminu, novembra. — Pretekli mesec so izvršile fašistične oblasti v našem trgu številne aretacije. Pravi vzrok ni znan, domneva pa se da so osumljeni prepevanja slovenskih pesmi.

O aretacijah v Košani

Postojna, novembra. — Fante, aretirane prve dni pr. m. v Košani, so izpustili. Le šest izmed njih so pridržali v zaporu in sicer Pupisa Leopolda, Stradjota Jožeta, Martinčiča Alojza, Mautingerja Antona, Adama Jožeta in Biščaka Alojza. Takoj po prvem zaslišanju so bili odvedeni v tržaške zapore, kjer čakajo na obsodbo. Družine aretirancev so vzele skupnega zagovornika odv. Zenara, znanega že iz drugih političnih procesov v Trstu. To je nov udarec za prizadete družine, ki si bodo mogle izposoditi denar za zagovornika in druge stroške. Najbolj je prizadeta družina Biščak Alojza, ki je brez očeta in je kot najstarejši sin vodil gospodarstvo. Doma je ostala le mati s kopico nedoraslih otrok. Omenjenih šest mladeničev si je izbral brigadir za nove žrtve. Vedno je prežal na priliko, ko bo lahko pokazal svojo moč nad njimi, kar se mu je tokrat tudi posrečilo. Vse to je tako daleč, da se bodo morali nedolžni aretiranci zagovarjati pred sodiščem.

Kako se godi našemu delavcu

Zagorje, novembra. — Med sto in sto delavci, ki so zaposleni pri napravah za obmejno utrjevanje, ni niti enega Slovenca. Le pri gradnji novih cest in pri sličnih delih je zaposlen kak domačin. Med domačinom in med delavcem iz talije pa je velika razlika. Naš človek dobi le 1.30 lire na uro, med tem ko dobi italijanski delavec okrog 2.30 lire. Morda je temu vzrok kaka "neznana" kvalifikacija. Poleg tega morajo domačini neprenehoma delati, so pod strogim nadzorstvom in vedno dodeljeni delu, ki je najtežje. Prav surovo in brezsrčno so postopali z njimi v preteklem poletju, ko ni bilo pitne vode. Italijanski delavec je dobil vode kolikor je želel, domačini so dobili samo po 1 liter za ves dan. Koliko zaleže liter vode človeku, ki se o djutra do večera poti na vročem soncu, si lahko predstavljamo.

Visoki davki.

Vipava, novembra. — Pri nas imamo tako visoke občinske davke, zlasti na živino, da se najbrže ne more z nami meriti nobena na druga občina v Italiji. Za vsakega prašiča, ki ga zakoljemo za dom, moramo plačati 100 lir takse in 40 lir užitnine! Če bo to veljalo še dolgo časa, se nam kmetom vipavske občine ne bo na noben način splačalo rediti prašiče.

Žalostna jesen

Osek, novembra. — Vsa letina je letos zelo slaba in tudi trte so slabo obrodile. Pa kam naj bi z grozdom! Saj je še lanskega vina vse polno po kletih! Cena pa tako niz-

ka, da niso kriti niti dejanski stroški. Zadnji kupci so plačevali po 55 lir hl.

Naše gospodarstvo gre radi tega rakovo pot. Boben je začel peti. Pred dnevi so izgnali iz lastne hiše Lojzeta Glaščiča, ker mu je bilo radi dolga vse prodano. Pri kmetu Vincencu Kožuhu se obeta tudi nekaj sličnega, ker ne bo zmogel plačati terjatev. Dobro znana Koščeva kmetija je tudi omajana. Gospodarjevi bratje in sestre so se odpovali hišnemu deležu, da bi tako rešili dom preteče nevarnosti, za kar je pa malo upanja. Nič čudnega, saj niv vasi bajtarja, ne kmeta, ki bi ne bil zadolžen.

Naša posestva so po ceni

Gorica, početkom novembra. — Pred nedavnim časom je bilo prodano v Ajbi pri Kanalu obsežno posestvo, obstoječe iz sedmih njih, več travnikov, stanovanjske hiše in drugih gospodarskih poslopij za 5.000 lir, kar je v naši valute 20.000 Din.

Nova vojašnica

Postojna, novembra. — Iz Knežaka poročajo, da so tamkaj začeli graditi veliko vojašnico in sicer na levi strani ceste, ki pelje v Zagorje Delo zelo hitro napreduje. Zaposlenih je tudi nekaj domačino, ki so pa za trdo delo, katerega jim namenoma nalagajo delovodje, zelo slabo plačani.

Žalost na Vipavskem

Vipava, v novembru. — Le par dni pred praznikom mrtvih, koncem oktobra je pobrala letošnja hladna in mrzla jesen našega dobrega živinozdravnika Toneta Poberaja. Bolehal je že dalj časa in ga je bolezen pritislila zadnje čase na posteljo. Bil je pokojni naš prvi živinozdravnik v naši občini in se bojimo, da tudi poslednji slovenski živinozdravnik v naših krajih.

Država uničuje slovenske posestnike

Vipava, novembra. — V vipavski okolici je italijanska država vzela slovenskim posestnikom okoli petdeset posestev ker prezdolženi niso zmogli neznosnih davčnih bremen. Samo v Tevčah je bilo ovzetih kar 25 posestev.

V autobusih prepovedano govoriti slovensko

Gorica, novembra. — Po autobusih, ki vozijo iz Gorice v Postojno, so se pred kratkim pojavili napisi: "Parlare sloveno e proibito".

NOVI GROBOVI

Josip Berce

V Svečini pri Mariboru so v nedeljo 19 t. m. pokopali tamošnjega šolskega upravitelja, našega rojaka Josipa Bereeta, starega komaj 45 let. Pokojni je bil doma iz Dornberga na Vipavskem.

Anton Lavrenčič

V Trstu (Šklednju) je umrl 17 t. m. Anton Lavrenčič v 75 letu starosti po dolgi in mučni bolezni. Pokojnik je bil dolga leta nameščen v škedenjskih plavžih te rrodod Gorican iz Štandreža občina Gorica.